

Pipaluk "to do listen" vinter 2016/2017

Efter den store renovering er antallet af punkter på "to do listen" jo skrumpet en del, men listen er bestemt ikke forsvundet, der er stadig – og det bliver der ved med at være – ting som vi henover sommeren kommer i tanke om vil forbedre skuden og livet om bord.

I denne vinter var der punkter som:

- Syning af en "letopsættelig" lærredsdør til nedgangen
- Radarmast og radar
- En bedre "dime" til at forhindre sejlslæderne i at suse ud af masten forned.
- En løfteanordning der kan køre i hulkehlen på masten
- Bedre polstring af spilerstagebøjlen
- Ny sejlpresenning
- Hævertbryder til ellæsepumpen
- Beskyttelsesplader til hynder i agterkahyt
- Nye vantskruer – topvanter
- Filter til indsugning – toilet/spulepumpe
- Rortætning
- Flagspil til davider
- Vindviser
- Nye "sider" til kasketskyggen
- Hækanker
- Vindebro på badeplatform
- Ny teaklist

+ alt det "løse" ☺

Lærredsdør til nedgangen.

Kasketskyggen er dejlig, og gøre cockpittet til et tørt sted at opholde sig, men med medvind og en heftig byge, så er der ikke meget læ at hente, og hvad værre er, så kan regnen slå ind gennem døren og ned i kahytten, og det er IKKE i orden. I den situation er vi nødt til at sætte de løse lemme i nedgangen, og det er noget bøvl at tumle rundt med, og i en regnbyge er der jo som regel også vindstød, og det gør de tre løse lemme endnu mere problematiske at jonglere rundt med. Skal man så ligefrem ned i kahytten, eller skal frivagten op, så er lemmene faktisk relativt meget i vejen.

Det skulle der gøres noget ved, og løsningen blev en "dør" syet i presenningsdug, med et vindue i og forsynet med trykknapper rundt i kanten. Den skulle gerne være nem at montere og nem at lukke op og i, og spare os for slagsmålet med de løse lemme.

Radarmast og radar.

Skipperen har jo hele tiden haft en radar på ønskesedlen, og der har ligget et stykke rustfrit rør magen til antennemasten på loftet og ventet på det rigtige tidspunkt.

Det rigtige tidspunkt til at lave radarmasten var nu – denne vinter – hvor jeg stadig har mit værksted, med plads og udstyr, derom var der ingen tvivl. Planen var så at lave masten og gemme den til en senere installation af radar meeen!!

Pludselig kom Garmin xHD radaren på "tilbud" både i DK og i Sverige, det var jo lidt spøjst, men min mistanke om at der var en ny radargeneration undervejs blev vakt. Udfordringen med en ny radargeneration vil være, at vores Garmin plotter så formentlig IKKE ville kunne samarbejde med de nye radarer.

Der var to valgmuligheder – springe på nu, hvor plotteren stadig kan samarbejde, eller vente og så blive tvunget til at skifte det hele ud???

Valget blev – slå til nu, og nyd radaren i (forhåbentligt) mange år!!!!

Masten blev derfor lavet som planlagt, med et "selvoprettende" topbeslag der gerne skulle komme til at betyde at radardomen altid er vandret, også selv om skiwet krænger – håber det kommer til at virke!!!!

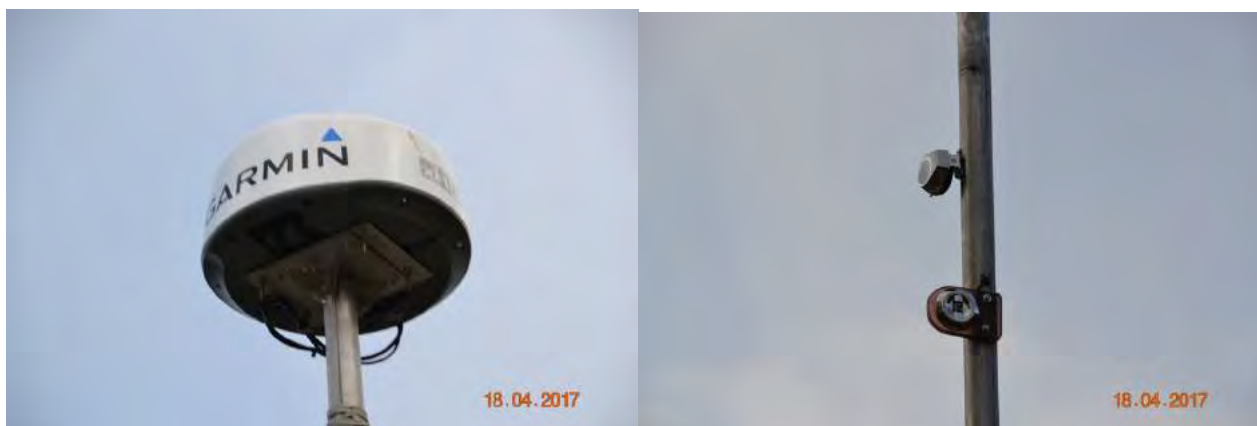
Radaren blev indkøbt – i Sverige der var yderligere et par tusind at spare, og endelig i april blev de to dele forenet og ledningerne trukket og så – IKKE EN SKID !!!!! - ingen radarsignal på plotteren!!

Nærstudier af Garmin's hjemmeside viste at vores plotter (selvfølgelig) er udgået, men at der lige var 3 opdateringen af software som vi IKKE havde fået lagt på, og en af dem skulle give kontakt mellem radar og plotter.

Altså blev der downloaded og SD-kortet blev puttet i plotteren og efter lidt frem og tilbage – WUPTI så var der kontakt!!!

Radarmasten blev så samtidig holder til agterlanternen – så kommer den op over gummi båden når den hænger i daviderne!!!

Den blev også holder til signal/tågehornet, der nu kom op af skuffen og blev fast installeret med trykknop på ratsøjlen, og så blev der lige boret et "forebyggende" hul – for den situation at vi kunne finde på at montere solceller mellem de to master.

Dims til masten.

Masten var jo som tidligere beskrevet præget af lidt "byggerod", der havde været bygget om af flere omgange og ikke alt lige gennemtænkt, bl.a. blev sejlslæderne født ind i en stump løs aluprofil der var anbragt i den store udsparring i masten. Det var opfundet for at få sejlet langt nok ned til at det kunne være under sejlpresenningen, men det gav så det problem at de underste slæder gik i klemme HVER gang sejlet skulle op. Samtidig blev den underste slæde holdt på plads af en løs "skruedims" som ved rebning skulle skrues ud og holdes i hånden, og derefter omhyggeligt listes på plads igen og spændes - det var problemer der skulle løses!!!

Løsningen blev bøjet i rustfri plade – et lille beslag som kan spændes med en fingerskrue og som "fylder" hulkehlen, så kan slæderne ikke suse under ud. Fingerskruen er anbragt på en bolt der er skruet og limet i masten, så man ikke kan skrue den af, og dermed heller ikke tabe den i kampens hede – smart? – det skal vise sig 😊

Løfteanordning der kører i hulkehlen i masten.

Vi har bøvlet lidt ved af og påsætning af masten – i Freja stod masten i bund, og dermed var der et langt stykke mast under salingen – det betød at masten kunne hænge helt lige og helt af sig selv. Pipaluk har masten på dækket, og det betyder at masten under salingen er for "kort" og dermed

er den toptung, når den løftes lige under salingen. Operationen vanskeliggøres så yderlige af, at den i bunden skal styres ned i sporet, men ikke står fast på samme måde som en mast der går ned gennem ruffet og står på kølen.

Manøvren er da lykkedes, fordi vi har en god vognmand der både kan styre kran og holde masten på plads, mens vi andre 2 får sat noget afstivning på, men når vi så på et tidspunkt flytter til Ballen og kun er 2 om opgaven hvad så ????

Løsningen blev en lille opfindelse – en "slæde" der kører i hulkehlen. Placeringen på masten – lidt over salingen – skal styres af en nedhaler med fat om klamperne, storsejlsfaldet skal sørge for at trække op ad og der er så en stor sjækkel til løftestroppen – det virker – håber jeg 😊

Bedre polstring på spilerstagebøjlen.

Spilerstagen fik jo sin blivende placering op ad masten, det er en genial løsning, væk fra dækket og ikke i vejen, meeeeee det øje den står op i er jo genbrug (= det øje den hang i i sø-gelændret) og det har vist sig, at den tovværksbesnørring som jeg lavede for at forhindre den i at blive skrammet, den fylder for "lidt", altså er hullet i ringen så stort, så spilerstagen kan stå og larme lidt når skiwet ruller en lille smule på en helt stille ankerplads – det er skide irriterende, men problemet blev klaret med en ekstra besnørring så hullet blev mindre.

Ny sejlpresenning.

Pipaluk var jo udstyret med fast sejlpresenning, lazyjacks og hele svineriet da vi overtog hende, det er sådan set dejligt nok og giver en super let pakning af sejl ved havneanløb, ned med storesejlet, og luk lynlåsen – vupti.

Det fungerede bare ikke helt perfekt, dels var presenningen oprindelig for lav i forenden, så den ikke kunne rumme sejlet når slæderne var i masten, medmindre bommen blev løftet op – det var noget rod!!! Samtidig gik presenningen hele vejen rundt om masten, og forhindrede enhver mulighed for at rebe eller komme til agterkanten af masten.

De to problemer var løst – midlertidigt – idet den forreste del af presenningen brutalt blev skåret af og efter patchwork princippet øget hist og her så den kunne monteres "løst" ned over sejlet. Princippet virkede sidste sommer.

Nu var turen så kommet til at omsætte "forsøgsmodellen" til en ny sejlpresenning der samtidig skulle forsynes med en surringsmetode, så de store flabrende sidestykker, der jo uvægerligt er på bommen når sejlet er sat, kan bindes ned omkring bommen – om det virker – det vil vise sig ☺

Men den passede ☺

Hævertbryder til el-læsepumpen.

Ved reoveringen blev Pipaluk jo udover den manuelle læsepumpe forsynet med en elektrisk med niveauføler – alt såre godt, og når læsepumpen starter, så bliver man jo samtidig advaret om at der er vand i skiwet – det har der været nogle gange p.g.a. utætheder i ferskvandssystemet etc., men det var der kommet styr på, men jeg havde lagt mærke til at når vi sejlede på bagbords halse og krængede, så kom der tilsyneladende vand i skiwet et eller andet sted fra, og pumpen startede. Se det problem grundede jeg jo en del over, indtil det gik op for mig i al sin lysende klarhed, at jeg jo i min iver efter at give pumpen så gode forhold som muligt, med så lille løftehøjde som muligt, havde anbragt afgang fra pumpen lige over vandlinjen i stb side, så surprise - en vis krængning til stb. gjorde at afgangen kom under vand, og med lidt bølgebevægelser blev slangen fyldt, og så kom hævertvirkningen og fik vandet til at løbe IND i skuden, og derfor startede pumpen!!!!!!

Det var jo ikke smart, så der blev monteret en hævertbryder og slangen fik en tur helt op under sæderne i cockpit, som en ekstra lille feature blev der også lige kastet en kontraventil ind i systemet så vandet ikke kunne løbe retur fra den lange slange og ned i bunden.

Det viste sig så desværre at pumpen IKKE har løftekraft til at åbne kontraventilen, så den måtte af igen, og nu skal sommeren så vise om den ekstra løftehøjde er et problem, så der skal en ny kraftigere (anderledes) pumpe til ??

Og svaret på det spørgsmål blev relativt hurtigt besvaret – den gamle ”dykpumpe” gav op, og så blev der bestilt en diafragma-pumpe, den kan monteres tørt og har (forhåbentligt) den fornødne løftehøjde.

Beskyttelsesplader til hynder i agterkahyt

Vi fik jo lavet et sæt super lækre nye hynder til hele skuden, og dem vil vi jo gerne passe på. Agterkahytten er jo samtidig ikke ”beboet” ret tit, så den er jo mere ”lagerrum”, og det er lykkedes for os at få vores to havkajakker stuvet af vejen dernede, men det at have to kajakker liggende ovenpå hynderne vil uvægerligt give trykmærker og det vil hynderne bestemt ikke have godt af.

Så kunne man jo lade hynderne blive hjemme med mindre der skulle overnattes i kahytten, men det er s’gu også noget bøvl.

Løsningen blev derfor 2 plader 6 mm krydsfiner der passer i faconen med køjebundene. De har deres plads ovenpå hynderne som beskyttelse og hvis vi så skal have overnattende gæster i kahytten, så må kajakkerne op på dækket, beskyttelsespladerne stoves ind under hynderne og så er kahytten "sovbar" !!!!

Nye vantskruer – overvant.

De gamle vantskruer er simpelthen slidt ned, med det resultat at de ikke kører ordentligt i gevindet, altså 2 nye vantskruer på.

Filter til indsugning – toilet/spulepumpe.

Ude i forskibet har vi en skroggenemføring der giver skyllevand til toilettet og som samtidig er indsugning til spulepumpen til spuling af ankerkæde.

Det fungerer fremragende, men vi har fundet ud af at skroggenemføringen har en næsten magisk tiltrækning på vandmænd og tang. Efter at have pumpet en – forbavsende – massiv vandmand igennem toilettet, og desuden trukket det meste af en tangskov den samme vej, så fik vi nok, derfor blev der monteret en si på indtaget så vi slipper for mere bøvl!!

Rortætning.

Rorstammen går op gennem bunden i agterkahytten og fortsætter op gennem køjen og op gennem dækket, hvor den slutter i en firkant som nødrorpinden kan sættes på. Der har i de første sæsoner været lidt vand omkring gennemføringen i skroget, ikke meget, men irriterende!!!

Tanken var, at når vi sejler, så kommer gennemføringen under vandlinjen, og så kunne den gamle fedtsnorstætning og fedtkoppen – som ikke var til at få presset fedt igennem – måske give lidt vand, så det skulle der gøres noget ved.

Delene blev adskilt og fedtsnoren blev fornyet, fedt kanalen blev rensed og der blev indkøbt 1 stk automatisk fedtsmøringsanlæg. Det forventer vi store ting af!!!! Det er en enhed hvor man med en fedtsprøjte fylder et glas med fedt mod en kraftig fjeder. Så skrues man enheden på, og åbner en lille hane og voila – fjederen presser konstant fedt ud af enheden – er meget spændt på hvordan det fungerer i virkeligheden!!!

Da så det var på plads og jeg glædede mig over at kunne slette punktet på listen, så kom jeg ombord efter vinterpresenningen var revet af og fandeme om der ikke var vand omkring akslen – selv om hun står på land!!!!!!!!!! – det måtte altså (også) komme oppefra.

En dag med regnvejr steg jeg ned i agterkahytten med en rulle toiletpapir og se så, vandet kom lige så stille pibende NED af rorstammen oppe fra dækket. Udover en utæthed i pakningen i skroget, så var gennemføringen i dækket altså heller ikke tæt. Af med den og ganske rigtigt, rustfri stål, glasfiber og silikone er IKKE en varig løsning. Der blev rensset af og så fik den en ordentlig gang fugemasse – nu håber jeg dæl’me at der er tørt i sommer !!!!

Flagspil på davider.

Sidste år var en af forbedringerne jo opfindelsen af et sæt davider til gummibåden – det var super, og fungerer rigtigt godt, men ingen roser uden torne – når gummibåden hænger i daviderne så ligger flaget bare oppe i gummibåden – det ser ikke godt ud, altså måtte der opfindes en holder til flagspillet ovenpå den stb. david.

At gummibåden så også dækker for agterlanternen blev klaret ved at flytte lanternen op på radarmasten !!!!!

Vindviser.

På vej mod Sjællands Odde fandt vi pludselig en lille bolt på dækket – stor mystik, men masten blev stående!!! På vej over Køge Bugt begyndte vingerne på windex’en pludselig at køre rundt, til gengældt forsvandt pilen et sted i Storebælt, og resten forsvandt på vej fra Skjoldnæs mod Assens, så vi kun havde stangen tilbage da masten kom af. Den situation kaldte jo på en radikal løsning – Windex igen som alle andre eller en rigtig patentløsning ????

Vi gik rent gammeldags og jeg lavede en rigtig standerpind med omløber og hele svineriet, og satte en ”udrigger” på mastetoppen så den kunne komme fri af antenner etc. – så kan vi også bedre kende Pipaluk’s mast på afstand!!!

Nye sider til kasketskyggen

Kasketskyggen er fantastisk, men der mangler ligesom et par sider til at dække de to åbne trekanter i siderne hvor det kan både blæse og regne ind (adwwrr), Det medførte jo hurtigt en opfindelse af to trekanter i kalechedug sat fast i vriderne fra barnevognskalechen. Det fungerer fremragende, men de var jo lidt bløde i det, og kunne derfor stå og flapre – ikke OK. Mark 2 udgaven blev derfor forsynet med to indsyede stivere af glasfiber, så de står helt stift ud i geografien !!

Hækanker

Det er ikke tit vi har brug for et hækanker det indrømmer vi gerne, men skulle vejr og vind drive os i retning af skærgården, så ville en sådan indretning jo egentlig være handy. Bevares vi har da både er paraplyanker og et stokanker som ekstra ankre, men man skal jo ikke gå ned på udstyr, og de to ankre er jo stuvet godt af vejen i kistebænken. Tankerne har da kredset i retning af et Fortress eller lignende letvægtsanker der kunne hænge i prædikestolen agter og være lige ved hånden. Den eneste ulempe var sådan set kun prissedlen på sådan et anker, men så en vinteraften var der bingo på "den Blå" – der var s'gu en i Middelfart der havde et Fortress til en fornuftig pris – det blev lynhurtigt til en handel og jeg hentede ankeret. Det passer forrygende i agterprædikestolen.

Samtidig blev der monteret en ankerrulle ude i stb. agterhjørne så ankeret kan hænges klar og "styres" af rorgængereren.

Nu kan skærgården bare komme an!!!!

Vindebro på badeplatform.

Pipaluk har jo almindelig "positiv" hæk, så da jeg lavede badeplatformen havde jeg to muligheder – lave den så stor så den var praktisk men MEGET grim, eller lave den så smal så den ikke så alt for noller ud.

Det blev den minimalistiske version. Den fungerer fint til badning, op og nedstigning i gummibåden, men der er stort set ikke plads til at skifte mening, og specielt når vi skal i og op af kajakerne er den lige til den smalle side – altså udfordring: opfind en "udklappelig platformsforøger".

Lidt forsøg med en skive krydsfiner viste, at det burde kunne lade sig gøre, altså fat i min faste rustfri "tryllekunstner" og efter lidt tegnen og diskuterer blev projektet lagt fast, og en tidlig forårsdag var den rustfri bøjle, med vippebeslag og det hele klar, og ja det kunne fungere.

Så var det i gang med lidt teakarbejde så der kunne komme en plade på, og så var projekt "vindebro" sådan set færdig, så nu kan badeplatformens ene side foldes ud til dobbelt længde 😊 Skulle vi blive tvunget til MOD vores vilje at ligge med røven til en lav kaj, så har vi samtidig en indbygget landgangsbro 😊

Ny teaklist.

Pipaluk er jo født med en super fed teaklist på lønningen. Den er skåret i facon og udfræst så den passer ned over samlingen mellem skrog og dæk. Det var kanonflot da hun var ny, men et godt 40 års liv har givet skrammer og vist hvor svaghederne er.

Listen er oprindeligt skruet ned i mellemrummet mellem dæk og skrog, et mellemrum der bare er fyldt op med polyester med lidt fyldstof i. Det er ikke verdens bedste bund for at skrue noget som helst fast i, og det viste sig da også fra vi overtog hende, at listen ikke sad ordentlig fast, samt at den var ved at være noget "slidt i træet. Der var fra starten af 2 muligheder – leve med den eksisterende list og gøre noget ved den, så den kan holde i mange år endnu, eller rive den af, fælde en regnskov og lave en ny list.

Den sidste mulighed blev valgt helt og aldeles fra, og derfor blev den oprindelige list "levetidsforlænget" og gjort bedre fast ved montage af en messingskinne på oversiden – det blev allerede gjort ved renoveringen for et par år siden, det klarede vedhæftningen og beskytter den slidte teak, så den holder i mange år endnu. Den del af teaklisten der stikker ud over lønningen på ydersiden havde imidlertid fået sin bekomst, og den var flækket og havde skrammer fra nærkontakt med kajer etc., og det løste projekt messingskinne IKKE.

Nu var tiden kommet til næste fase i levetidsforlængelsen. Den udvendige del af listen blev brutalt høvlet af helt ind til glasfiberen og så blev der monteret en ny halvrund teaklist, den blev limet mod lønningslisten og fuget mod glasfiberen i lønningen, og så fik den lige en gang skruer for at holde sammen på det hele, og vupti fordums storhed er stort set genskabt 😊

